

Vida Olotina

REVISTA QUINZENAL NACIONALISTA

Any I

OLOT, 15 de Juliol de 1915

Núm. 9

Preus de subscripció

Olot, any. 2'50 ptes.
Fora, „ 3'00 „
Número solt 10 céntims
Anuncis, segons tarifa. Pagos a la bestreta.

Direcció i administració:

Carrer de Clivillers, núm. 16, on se dirigit
tota la correspondència.
No 's retornen els originals

L'ANIMA CATALANA REVIU

Per al Dr. Claret

En nostres relacions amb la premsa olotina tenim el ferm propòsit de conduir-nos sempre amb tota correcció, obeint així no sols a influències de temperament i d'educació, sinó a nostre desitj de que s'establís coral relació de companyerisme entre tots els que aquí escribim publicament.

Servint fidelment aquest propòsit, cerquem amb sollicitut les ocasions de aplaudir opinions agenes i ens callem nostra discrepància sempre que, no habent-hi obligació ineludible, ens poguessim posar en el perill de ofendre a algun company. En tot cas pensem usar de la major discreció quan tinguem necessitat de discutir.

En aquest cas ens trobem avui i no hem d'amagar que perxó prenem la ploma amb alguna emoció.

El distingit publicista local que firma amb el pseudònim de Dr. Claret acaba de declarar que va deixar d'esser catalanista; i com que explica aquest fet en termes que podrien originar alguna desviació, ens creiem obligats a dir-hi la nostra amb correcció però amb tota la fermesa de nostres conviccions.

El Dr. Claret declara que va ferse catalanista en el període de apostolat que tenia sa genuïna representació en la Unió Catalanista; que la seva vocació de catalanista venia de dues forces: el propi sentiment de català i de la fe en la existència de una *ànima catalana*; que deixà d'esser catalanista quan les passions dels homes, les qüestions prèvies i la impaciència d'alguns per a convertir l'Apostolat en Política avans d'hora,

entelaren la puresa d'aquell Ideal; i finalment que creient que la Solidaritat siguié el fracàs del Catalanisme, tingué dubtes sobre la eficàcia de les noves orientacions d'aquest i fins sobre la verdadera naturalesa de l'ànima catalana.

Obligats, per raons de espai, a extreure lo que a nostre juí es la síntesi de les declaracions del Dr. Claret, formularem nostre lleal comentari.

Primerament. No volem judicar el cas del Dr. Claret en lo que té de personal car considerem sagrat el terreny purament individual. Sols ens permetem observar que tal volta en altre medi local del que hem viscut potser el procés de la descatalanisació del Dr. Claret no s'hauria produït o hauria tingut distint desenllaç. Es aquesta una opinió personal nostra que apuntem amb totes les salvetats i respectes.

Lo que volem recollir es lo que, relacionat amb el cas del Dr. Claret, es de domini i interès públic.

¿Es un fet positiu que el Catalanisme hagi fracassat? ¿Es cert que la puresa de l'Ideal estigui entelada? ¿Ha estat perjudicial la Política catalanista?

Resoltament: ni una cosa ni altra té efectiva realitat.

Contrariament, mai el Catalanisme havia estat tan solidament situat com ara, ni mai havia estat tan pura com avui l'idealitat de l'ànima catalana. Ens referim, concretament, a l'època del renaixement català.

Proves: mercès a la Política catalanista que s'ha utilitzat no com a fi, sinó com a medi simultanejant-la amb l'Apostolat—que continuen